

BROOKE HASTINGS

Atracția mării

Traducerea și adaptarea în limba română de:

MIRELA DOROBANȚU

Editura și Tipografia

ALCRIS

Capitolul 1

Zoe se simțea minunat: era pe mare. Cerul era senin, marea calmă, iar MacAdam o îmbrățișa și-i zâmbea. În ochii lui era ceva ce o fascina și o făcea dornică să afle ce ascundea privirea lui. În clipa aceea, barca începu să se lege amenințător și tânăra femeie tipă.

– Haide, Zoe, trezește-te! auzi ea o voce de bărbat.

Tânăra femeie clipi des, încercând să-și dea seama unde se află. MacAdam stătea în picioare lângă ea și o privea, dar pe chipul lui nu era nici urmă de zâmbet. Se aflau în biroul lui, nu pe o barcă. Senzația de clătinare era rezultatul faptului că-i scutura umărul.

– MacAdam? întrebă ea privindu-l confuz cu ochii ei verzi.

– Pentru numele lui Dumnezeu! exclamă el enervat. Ce faci aici la ora asta din noapte? Nu ți-am spus de atâtea ori să nu te întorci la birou după ce termini programul de lucru?

Programul de lucru... Zoe se ridică, împleticindu-se. După ce terminase de verificat dosarele, își propusese să se odihnească puțin, dar se pare că adormise.

Respect pentru oameni și cărți

– Nu înțelegi, începu ea să-i explice. Când ai fost plecat după-amiază, l-am ajutat pe Donald. Ai spus că ai nevoie urgentă de contul Renfrew.

– Nu aveai de ce să-l ajuți pe Donald! continuă el cu răceală, ajutând-o să-și recapete echilibrul. Nu ești nevoită să alergi la Donald să-l ajuți atunci când pocnește din degete, o dojeni, dar îi cuprinse talia ca s-o țină mai bine.

Nu era prima dată când Zoe se afla în brațele lui. Încă de când era copilă, nu ezitase să-i sară în ajutor salvând-o din încurcăturile în care intra. Când bărbatul începu să-i maseze ușor ceafa amorțită din cauza poziției incomode, Zoe simți că o cuprinde amețeala. MacAdam era înalt, avea umeri largi și chiar dacă acum era nervos, se simțea bine în brațele lui.

Tânăra oftă mulțumită, dar tresări când în spatele lor cineva își dresă glasul, făcând-o să se depărteze jenată de MacAdam. Nu realizase că iubita lui îl însoțea. Ursula Findlay o salută cu răceală, iar Zoe îi răspunse la fel. Dacă era o persoană pe care n-o putea suporta, aceea era Ursula.

– Cred că acum mă descurc fără ajutorul tău, se adresă ea bărbatului. Sunt doar obosită, nu beată.

– Dragul meu, nu pot să cred că permiți angajaților să-ți vorbească astfel! se revoltă Ursula.

– Zoe a spus că e obosită, îi luă el apărarea.

– Mi-ar plăcea să-ți găsești o secretară potrivită, Reece. Cunosoc pe cineva care s-ar potrivi mult mai bine în acest post. La urma urmelor, nu mai conduci o mică afacere. Șantierul naval s-a dezvoltat uimitor în ultimul timp.

Zoe nu era atât de naivă încât să nu-și dea seama ce urmărește iubita lui Reece. Cum îndrăzneă să sugereze că nu era potrivită? Ei bine, domnișoara Findlay trebuia să înțeleagă că sunt și oameni care ripostează.

— Oh, MacAdam, zise ea cu dulceață în glas, la scurt timp după ce ai plecat a sunat domnișoara Vintis. A spus că regretă că trebuie să anuleze întâlnirea din seara asta, dar va fi încântată să cinați împreună mâine-seară. Mama ei i-a transmis mesajul tău și regretă că nu te-a prins la timp. Speră că ai găsit la timp pe altcineva, adăugă repede când ochii albaștri ai bărbatului se întunecară.

Așa cum Zoe știa că se va întâmpla, Ursula se enervă îngrozitor că fusese o soluție de rezervă și-și pierdu cumpătul înainte ca MacAdam să-i explice ce se întâmplase. Folosi un limbaj pe care, după părerea secretarei, nicio doamnă adevărată nu l-ar folosi, mai ales dacă spera să se căsătorească într-o zi cu bărbatul cu care vorbea astfel. Dacă Ursula și-ar fi păstrat cumpătul și ar fi apelat la câteva lacrimi, poate MacAdam ar fi reacționat altfel.

Zoe, care bănuise întotdeauna că Ursula nu are prea multă minte, avea acum dovada. Dacă ar fi avut puțină răbdare și l-ar fi lăsat pe MacAdam să-i explice, ar fi aflat că întâlnirea acestuia cu domnișoara Vintis era una strict de afaceri. Văzând cum o privește bărbatul pe Ursula, zilele acesteia la brațul lui erau numărate.

Chiar dacă se simțea oarecum responsabilă de această situație, Zoe nu regreta. Dacă MacAdam nu vedea singur din ce aluat erau iubitele lui, cineva trebuia să-i deschidă ochii. Lui Zoe i se părea ciudat că la vârsta lui putea fi atât de orb când era vorba de femei. Se temea că s-ar putea căsători într-o zi cu una dintre aceste femei superficiale care n-ar accepta ca soțul să-și petreacă toată ziua pe șantierul naval. Dar pentru reușita afacerii și stabilității financiare, avea de gând să închidă ochii la aventurile lui.

În momentul acela, tresări când își dădu seama că MacAdam o privește. Doar nu-și dăduse seama la ce se gândea! Era probabil furios pentru că

fusese indiscretă, dar spera să uite incidentul explicându-i că fusese prea obosită ca să înțeleagă situația.

Nu prea avea ce să-i facă, nu-i așa? încercă ea să se calmeze. Poate nu era o secretară foarte bună, dar dactilografia repede și corect. În plus, era familiarizată cu terminologia folosită pe un șantier naval. Dacă adăuga faptul că putea face față temperamentului său...

– Hai să plecăm! zise cu răceală bărbatul când Ursula își întrerupse tirada ca să respire. Vă duc acasă pe amândouă!

– Oh, Reece, nu mergem să dansăm la "Vincente"?

Acesta era singurul loc din orașelul aflat pe coasta Scoției unde oamenii puteau să bea, să mănânce și să danseze.

– Îmi pare rău, răspunse bărbatul apăsând pedala de accelerație, dar mă tem că m-am răzgândit în privința dansului. Nu am dispoziția potrivită.

– Nu fi rău, dragule, se alintă Ursula. Doar pentru că m-am enervat puțin...

– Nu vei mai avea motiv s-o faci!

– Ce vrei să spui? întrebă frumoasa femeie.

– Oare când vor învăța femeile că e mai bine să gândească înainte să vorbească?

Urmă o tăcere tensionată, în timpul căreia Ursula păru să-și piardă din nou cumpătul.

– Dacă am tras concluzii pripite, a fost doar vina acestei tinere nepricepute pe care ai insistat s-o angajezi ca secretară!

– Tânăra are un nume.

– Știu totul despre ea și despre întreaga ei familie! ripostă cu ciudă Ursula. Cine nu știe?

– Adevărat?

Dacă tonul lui Reece MacAdam fusese menit s-o avertizeze, Ursula nu observă sau nu-i dădu atenție.

– Da! Ce să-ți spun! Are un nume, dar nu mi-ar plăcea să-l folosesc în public. E o scorpie! A vorbit intenționat în fața mea despre domnișoara Vintis. Probabil nu este adevărat tot ce a spus, dar a făcut totul doar ca să mă enerveze. La urma urmelor, niciunei femei nu-i place să fie folosită ca substitut pentru alta.

– Poate ai dreptate, zise indiferent bărbatul.

– Pe ea ar trebui să fii supărat, Reece, nu pe mine!

– Dacă vorbești despre Zoe, află că mă voi ocupa și de ea mai târziu.

– Ar trebui s-o concediezi!

– Așa ar trebui, nu?

Oare era de acord, sau cerea părerea iubitei lui? se întrebă cu teamă Zoe.

– Toți știu că ai lăsat-o să scape, deși a comis o mulțime de greșeli! continuă cu răutate Ursula.

MacAdam opri mașina în fața unei case luxoase.

– Noapte bună! zise scurt bărbatul.

Femeia coborî și trânti furioasă portiera.

Zoe se uită cu milă după ea. Unii oameni nu știu să piardă.

– Trebuia să-și dea seama că așa se va întâmpla.

– Taci! o avertiză printre dinți bărbatul.

– Am făcut o simplă remarcă...

– Nu ai niciun drept s-o faci!

– Dar am dreptul să mă supăr, nu-i așa? se bosumflă Zoe. Ai auzit cum mi-a spus?

– Să vezi cum o să fie când o să încep eu!